

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València-1.
Tel. (96) 352 46 69.

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Eliseu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.
Redacció:
Adolf Beltran. Ferran Torrent. Vicent Partal.
Vicent Martí.

Documentació:
Enric Bellver.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.
Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Mercè Ibarz (*Barcelona*).
Miquel Martínez (*Alacant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar. Vicent Gamir. Pau
Barceló. Francesc Cutillas.
Disseny i maquetació:
Casanova.
Logotip: Josep Hortolà.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i fotocomposició:
Berta Print. Cambrils, B. Tèlex: 63087 JGBP.
46019 València.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,
Josep Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Lorés, Antoni Serra, Josep M. Uompart, Gabriel
Janer Manila, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-
vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinàs, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, B. Mesquida, M. Munoz, M. S. Jardí.

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València. Tel. 352 46 69.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

L'agenda

«Vaig comprar una agenda
el primer de gener
per saber cada dia
el que havia de fer.
¡Déu meu, si li'n trec de suc!
Jo treballo, treballo
com un ruc.»

Així, em sembla recordar, feia una
amable cançoneta de Josep Maria
Espinàs, en un d'aquells petits discos
heroics dels primers Setze Jutges,
quan jo feia el batxillerat. No puc
transcriure-la sencera, però el seu
missatge —ja que les cançons de
l'època solien tenir missatge, i fins i
tot calia que en tinguessen— era de
desdeny per la vida maquinal que les
agendes obliguen a portar.

Sempre les he odiades, les agen-
des, tan útils com són, i fa poc acabe
d'obrir-ne una altra. La que fa no sé
quantes d'una sèrie que comença a
semblar-me inacabable.

Mal senyal, obrir una nova agen-
da, però almenys tinc el consol d'ha-
ver destruït l'antiga. ¡Amb quina
enorme felicitat! I, ara que ho recor-
de, la cançó acabava dient que «més
valdria ser pobre a Montjuïc» que no
anar tota la vida darrere d'una agen-
da. En fi, no sé què dir. Ser pobre
tampoc no és una ganga, com escri-
via, també en aquells temps, Paco
Candel. ¡Quants anys, quantes agen-
des!

Previsions segures

SI en aquest 1985, Any Inter-
nacional de la Joventut, els se-
nills dirigents d'EUA i l'URSS
no decideixen una altra cosa, no sa-
bem què passarà. Els precedents són
poc agradables, però, posats a fer-ne
previsions, anem a coses segures,
d'aquelles que no poden fallar mai.
Per exemple, els aniversaris.

Enguany en farà vint-i-cinc de les
independències respectives de Congo
Brazzaville (França) i el Congo Bel-
ga. «¿Què passa en el Congo? Que
blanco que cogen le hacen mondon-
go», cantava, si no vaig errat, un hu-
morista català, Dodo Escolà, amb
una sensibilitat que el lector detecta-
rà fàcilment a través d'aquesta
mostra. També Xipre s'independitzà
del Regne Unit, de la mà de l'ar-
quebisbe Makários.

Es commemorarà igualment el cin-
quantenari de l'inici del rearmament
alemany, amb Hitler com a canceller
i *führer*, i de la conquesta d'Etiòpia

pels italians, amb Mussolini com a
duce.

I, ja posats a commemorar cente-
naris diversos: el principi de la regèn-
cia de Maria Cristina a Espanya; la
fundació de la Westinghouse; l'ad-
ministració de la primera vacuna an-
tiràbica; la creació de la United Fruit
Company, que tants governs ha creat
a Llatinoamèrica; el foment del cul-
tiu de patates a França; el llançament
comercial, per Benedetto Carpano,
del primer vermut; la revocació de
l'edict de Nantes, amb la consegüent
persecució d'hugonots; l'acaba-
ment, a Anglaterra, de la guerra
de les Dues Roses; els portuguesos
estableixen definitivament la seua in-
dependència en vèncer els castellans
a la batalla d'Aljubarrota. I, és clar,
etcètera.

Que tot això, i més, podrem
commemorar-ho com toca, és segur.
De la resta, val més no parlar-ne, per
ara.

Francesc Pérez i Moragon